

10. Sømandshoteller og sømandshjem bør være åbne for søfarende af alle nationaliteter uanset farve, race eller tro. Uden på nogen måde at krænke dette princip kan det være påkrævet i visse havne at tilvejebringe flere forskellige kategorier af logimuligheder, der bør være af samme standard, men afpasset efter de forskellige grupper af søfarendes skikke og behov.

11. Sømandshoteller og sømandshjem bør i det omfang, det er nødvendigt og muligt, være således indrettet, at søfarendes familier kan indlogeres.

12. Priser for kost og logi på sømandshoteller og sømandshjem bør holdes på et rimeligt niveau.

13. Sømandshoteller og sømandshjem bør være underkastet behørigt tilsyn på lignende måde som andre tilsvarende institutioner.

III. Almindelige velfærdsforanstaltninger i havn og om bord i skibe.

14. Regeringerne bør træffe foranstaltninger, der tilsigter dels at overvinde hindringer for den frie cirkulation mellem skibe, centrale forsyningsorganer og velfærdsinstitutioner af velfærdsmateriale såsom film, bøger, aviser og idrætsudstyr til brug for søfarende om bord i deres skibe og i velfærdscentre i land og dels at fremskynde nævnte frie cirkulation.

15. Der bør gøres alt for at sikre, at fremsendelse af post til søfarende sker så pålideligt og hurtigt som muligt. Der bør endvidere tages skridt til at sikre, at søfarende ikke afkræves strafporto, når post må omadresseres af årsager, de ikke har nogen indflydelse på.

16. Der bør på passende tidspunkter, når der er behov derfor, være fornødne transportmidler til rådighed til rimelig pris for at sætte søfarende i stand til at komme ind til byernes centrum fra havneområdet.

17. Skibsledelse og vedkommende myndigheder bør i videst muligt omfang bestrebe sig for at lette adgang til landlov for officerer og underordnet mandskab snarest muligt efter skibets ankomst til havn.

18. For at sikre bevarelse af de søfarendes familiebånd under de for dem særlige beskæftigelsesforhold bør adgangen til at holde ferie i hjemlandet med rimelige mellemrum søges udvidet.

19. Der bør under iagttagelse af nationale og internationale love og forskrifter tages skridt til at sikre, at såvel officerer som underordnet mandskab

i det omfang, det er muligt og rimeligt, let og hurtigt opnår tilladelse til at modtage besøg af hustruer, pårørende og venner om bord i deres skibe, når de ligger i havn.

20. Muligheden af at tillade, at søfarendes hustruer lejlighedsvis ledsager deres mænd på rejser, for så vidt dette er praktisk muligt og rimeligt, bør gøres til genstand for overvejelser. Hustruer, der således ledsager deres mænd, bør i fornødent omfang være forsikret mod ulykker og sygdom, og rederiet bør yde den fornødne bistand med at tegne sådan forsikring.

21. Såfremt det er muligt og hensigtsmæssigt, bør det overvejes at indrette kantiner om bord i skibe for officerer og underordnet mandskab, medmindre dette strider mod nationale, religiøse eller sociale skikke.

22. Såfremt der er mulighed herfor, bør det overvejes at indrette faciliteter om bord for fremvisning af film, for at se fjernsyn samt for husflid og læsning.

IV. Rekreative foranstaltninger i havn og om bord i skibe.

23. Centreer med møde- og fritidsrum for søfarende af alle nationaliteter bør oprettes eller udbygges i alle havne af betydning for international skibsfart, hvor der er behov derfor.

24. Sunde fritidsinteresser såsom hobbyer, gymnastik, konkurrencer eller idræt såvel i land som om bord samt udflugter til steder af interesse, bør fremmes og bør organiseres af og for søfarende med bistand fra velfærdsinstitutioner i vedkommende havn. Såfremt det er muligt, bør der tilvejebringes mulighed for svømning om bord i skibet.

25. Alle søfarende, der ligger i havn, bør have adgang til at drive idræt og deltage i udendørs fritidsarrangementer i det omfang, det er praktisk muligt, og der bør med henblik herpå stilles egnede faciliteter til rådighed, f. eks. ved at indrette idrætspladser til brug for søfarende eller ved at sikre dem adgang til eksisterende idrætspladser.

26. Internationale sportskonkurrencer for søfarende såsom kaproning mellem redningsbåde, atletikstævner og fodboldkampe bør tilrettelægges i samarbejde mellem de forskellige landes kompetente myndigheder, rederes og søfarendes organisationer, velfærdsorganisationer og skibenes kaptajner.